

PĂRINTELE SCARLAT PORCESCU, DE DOUĂ DECENII ÎN LUMEA VEȘNICIEI

Diac. Cristian F. CÎRLESCU

1. Introducere

Scarlat Porcescu s-a născut pe 10 decembrie 1910¹, în satul Porcești (acum Moldoveni), la aproximativ 16 km de municipiul Roman, fiind primul copil al unei familii de țărani răzeși², urmându-i alți cinci frați (un băiat și patru fete)³. Încă din copilărie, acesta descoperă pe Dumnezeu și începe să-și urmeze vocația de a deveni slujitor al lui Hristos. Astfel, după ce urmează școala primară și gimnazială în satul natal, în 1923, la doar doisprezece ani, pașii săi se îndreaptă spre Seminarul Teologic „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Roman⁴, unde, timp de opt ani, va cerceta Sfânta Scriptura, dar și istoria Bisericii noastre strămoșești, descoperind încetul cu încetul frumusețea și bogăția tainelor Ortodoxiei.

În fiecare an, la sfârșitul lunii mai, poposea la mormântul vrednicului de pomenire Melchisedec Ștefănescu, Episcop al Romanului între 1879 și 1892, punând la inima sa cuvântările elogioase

---

¹ *Certificat de naștere* eliberat de Primăria comunei Porcești pe 11 decembrie 1911. Acest document, precum și altele care vor fi amintite în continuare: „Certificatul de căsătorie”, „Diploma de Licență”, „Certificatul de absolvire” și „Cartea de muncă” au fost studiate la reședința sa din Iași, prin amabilitatea doamnei Prof. dr. Liliana Popa, fiica părintelui Scarlat Porcescu.

² Pr. Scarlat Porcescu, *Un sat vechi, Porcești (Moldoveni, jud. Neamț)*, în „Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie A.D. Xenopol”, Iași, anul XXIII (1986), p. 769.

³ Diac. Ioan Ivan, *Venerabilul Preot profesor al Seminarului „Veniamin Costachi” din Iași, Scarlat Porcescu*, în „Întru Lumina lui Veniamin Costachi”, publicație religioasă și culturală a Seminarului Teologic Neamț, Fondat 1990, an. IV (1993), nr. 37-39, iulie-septembrie, p. 3.

⁴ Pr. prof. dr. Mircea Păcurariu, *Dicționarul teologilor români*, Editura Enciclopedică, București, 2002, p. 397.

care se rosteau în memoria marelui episcop cărturar. Ecoul momentelor pe care le-a trăit marele ierarh: Unirea Principatelor (1859), dobândirea Independenței (1877) și Autocefaliei Bisericii noastre (1872), valoarea de necontestat a acțiunilor sale de punere în temă cu nevoile Bisericii Ortodoxe Române, care se cereau rezolvate pentru progresul ei într-un spațiu care a suferit mult de pe urma vitregiilor vremilor apuse, precum și cercetarea minuțioasă a trecutului românesc vor stârni în sufletul tânărului seminarist Scarlat Porcescu o pasiune statornică pentru istorie, pasiune căreia îi va dedica mare parte a vieții sale.

În iunie 1931, tânărul Scarlat Porcescu absolvă Seminarul Teologic din Roman și hotărăște să-și îndrepte pașii către Facultatea de Teologie din Cernăuți a Universității „Regele Carol II”. La sfârșitul celor patru ani de studii, tânărul teolog susține teza de licență cu titlul „Democrație și Creștinism”.

În perioada următoare absolvirii facultății de teologie, Scarlat Porcescu vine în Iași, unde va urma cursurile Seminarului Pedagogic Universitar, în 1935-1936⁵, iar în toamna anului 1936 susține lucrarea seminarială cu titlul „Educația inteligenței prin învățământul religios”. Un an mai târziu, susține la Iași examenul de Capacitate pentru disciplina Religie în învățământul liceal, obținând calificativul „excelent”, iar în 1943, la București, susține un concurs pentru specialitatea „Științe religioase”, în cadrul învățământului seminarial.

2. Formator a generații de seminaristi

Părintele Scarlat Porcescu a fost pedagog la Școala Normală de Băieți din Bacău⁶ (1 septembrie 1931 – 30 aprilie 1933) și la Seminarul Teologic Ortodox din Roman⁷ (1 mai 1933 – 31 august 1939). La seminarul romașcan a fost iubit de elevi, acest fapt fiind dovedit prin fotografia de la absolvirea promoției 1937, în care apare alături de dirigintele clasei⁸, lucru rar întâlnit până atunci. Concomitent cu funcția de pedagog al seminarului, avea să predea

---

⁵ *Ibidem*, p. 397.

⁶ *Cartea de muncă* a lui Scarlat Porcescu, filele 14-15.

⁷ *Ibidem*.

⁸ Este pentru prima dată când un pedagog apare în fotografia de absolvire a unei promoții a Seminarului din Roman.

disciplinele Religie și Limbă română⁹ la Liceul Comercial de Băieți din Roman, ca profesor suplinitor, în urma examenului de Capacitate din 1937.

Doi ani mai târziu, devine profesor de Religie la Școala Normală de Învățători și Înstutitori de Băieți și de Surdo-muți din Focșani¹⁰, după care, de la 1 septembrie 1941 până la 31 august 1942, profesor la Seminarul Teologic „Sfântul Gheorghe” din Roman¹¹. Începând cu septembrie 1942, părintele profesor Scarlat Porcescu se transferă la Seminarul Teologic „Sfântul Andrei” din Galați, unde primește și funcția de director¹² (între anii 1943 și 1945). În perioada celui de al Doilea Război Mondial pleacă în refugiu, în părțile Banatului, cu inventarul seminarului, iar la întoarcere predă funcția de director, revenind pe tărâmurile natale ca profesor la Seminarul din Roman, unde va activa încă doi ani.

Pe 1 decembrie 1947, părintele Scarlat se transferă în postul de spiritual¹³ și este numit în funcția de director¹⁴ al Seminarului Teologic „Veniamin Costachi” din Iași. Deși s-a aflat la conducerea seminarului ieșean doar pentru puțin timp, va avea câteva realizări notabile.

3. Trup și suflet pentru misiunea didactică

Cu ocazia vizitei desfășurate la Seminarul din Iași, în luna mai a anului 1948, de inspectorul general șef G.G. Stănescu de la Ministerul Cultelor, acesta notează în raportul său următoarele: „Părintele Director Scarlat Porcescu este un element viguros, energic, autoritar, dar și blând și înțelegător; îi exprim toată mulțumirea pentru munca și truda ce o depune pentru binele acestui seminar”¹⁵. Această vizită, printre multele primite de părintele Porcescu, avea

⁹ Arhiva Arhiepiscopiei Romanului, Fond Învățământ, *Dosarul nr. 1/1942*, adresa nr. 75, de pe 16 septembrie 1942.

¹⁰ *Cartea de muncă* a lui Scarlat Porcescu, filele 14-15.

¹¹ Arhiva Arhiepiscopiei Romanului, Fond Învățământ, *Dosarul nr. 1/1943*, adresa nr. 6469, de pe 5 martie 1943.

¹² *Ibidem*, Adresa nr. 169551, de pe 23 august 1943.

¹³ Arhiva Mitropoliei Moldovei și Bucovinei (MMB), Fond Seminarii Teologice, *Dosarul nr. 1/1947-1948*, vol. II., adresa nr. 2403/1948.

¹⁴ *Ibidem*, vol. I, adresa nr. 59487/1947.

¹⁵ Arhiva MMB, *Dosarul nr. 30/1948*, adresa nr. 6028, de pe 1 iunie 1948.

să fie o „mângâiere” înainte de marea suferință provocată de decretul din același an, privind desființarea seminarelor și a facultăților de teologie, printre care și seminarul ieșean.

După desființarea seminarului ieșean, părintele Scarlat Porcescu avea sa predea, în perioada 1 septembrie – 31 decembrie 1948, la Școala de Cântăreți bisericești din Sibiu¹⁶, după care se întoarce în Iași, fiind numit profesor și director¹⁷ al nou-înființatei școli de Cântăreți bisericești din Iași, pentru doar doi ani. În toamna anului 1950, Școala de Cântăreți din Iași se unește cu Școala de Cântăreți din Suceava, primind o nouă denumire: „Școala Medie Tehnică de Cântăreți” și un nou sediu, la Suceava. Este momentul în care părintele Scarlat predă „bruma” de inventar de la Iași la Suceava. În următorii doi ani, va face naveta de la Iași la Suceava. Aici va preda disciplinele: Tipic Bisericesc, Studiul Noului și Vechiului Testament, Catehism și Dogmatică¹⁸. Doi ani mai târziu, în august 1952, școlile de cântăreți din Suceava și Roman se contopesc, fiind mutate la Mănăstirea Neamț. După această nouă strămutare, preotul profesor Scarlat Porcescu nu s-a mai înscris pentru a preda la Mănăstirea Neamț, din cauza faptului că naveta ar fi fost mult mai anevoioasă, lipsind mijloacele de transport. În acest moment, activitatea didactică a părintelui Porcescu se încheie, lăsând în urmă amințirea unui profesor dedicat trup și suflet misiunii sale didactice.

4. Dăruire în slujirea administrativă

Pe 1 august 1952, cu binecuvântarea Mitropolitului Sebastian Rusan, își începe activitatea în cadrul Centrului Eparhial din Iași, fiind numit *inspector eparhial* (bisericesc)¹⁹. În această funcție avea să lucreze doar un an, fiind numit, pe 1 iulie 1953, *consilier administrativ*²⁰. *Mitropolitul Sebastian Rusan, văzând aptitudinile sale cărturărești, îl numește, pe 24 decembrie 1953, consilier cultural*²¹, funcție în care va activa până în 1969.

¹⁶ *Carte de muncă*, fila 18-19.

¹⁷ Arhiva MMB, *Dosarul nr. 30/1948*, adresa nr. 12590, de pe 27 noiembrie 1948.

¹⁸ Arhiva MMB, Fond Seminarii Teologice, *Dosarul nr. 1/1950*, vol. II, Adresa nr. 8809, de pe 9 septembrie 1950.

¹⁹ Arhiva MMB, *Dosarul nr. 1/1952*, adresa nr. 8185, de pe 18 august 1952.

²⁰ Idem, *Dosarul nr. 2/1953*, adresa nr. 12908, de pe 17 decembrie 1953.

²¹ *Ibidem*, adresa nr. 15302, de pe 24 decembrie 1953.

În 1969, Mitropolitul Justin Moiescu, urmărindu-i activitatea și constatând calitățile sale exemplare de bun sacerdot, distins organizator, demn în cuvinte și fapte, cu solide cunoștințe teologice, istorice și literare, blând, modest, om ce adesea surprindea prin generozitatea, tactul și înțelepciunea sa, și l-a apropiat mai mult, ca un bun și devotat sfetnic, numindu-l *vicar administrativ* al Mitropoliei Moldovei și Sucevei²². Părintele Scarlat Porcescu a îndeplinit această funcție cu multă conștiinciozitate și cu totală dăruire până la retragerea sa la pensie, pe 1 aprilie 1977. Pentru calitățile sale remarcabile, a însoțit adesea oaspeți din străinătate pe la mănăstirile din nordul Moldovei, dintre care amintim: Preafericitul Chiril, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Bulgare (în 1954)²³, Sanctitatea Sa Patriarhul Ecumenic Atenagora I (în 1955)²⁴, delegația Bisericii Luterane din Danemarca (în 1956)²⁵, delegația Consiliului Ecumenic al Bisericilor (în 1962)²⁶, Înaltpreasfințitul Nicodim, Mitropolitul Leningradului (în 1963)²⁷, Mitropolitul Emilianos Timiadis²⁸, pe atunci Episcop-Vicar al Patriarhiei Ecumenice (în 1964), Preafericitul Nicolae al VI-lea, Patriarh al Alexandriei (în 1971)²⁹, Sanctitatea Sa Maxim, Patriarhul Bisericii Bulgare (în 1972)³⁰, delegația Bisericii Ortodoxe Siriene din India (în 1976)³¹.

²² Arhiva MMB, Fond Cancelarie, *Dosarul nr. 2/1969*, adresa nr. 6776, de pe 3 iunie 1969.

²³ Pr. Scarlat Porcescu, *Vizita Prea Fericitului Chiril, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Bulgare ..., la Iași, Roman și la Mănăstirile Neamț, Agapia și Văratec*, în „M.M.S.”, anul 1954, nr. 11, pp. 7-48.

²⁴ Idem, *Vizita la Iași, Neamț, Agapia, Văratec și Roman a delegațiilor Sanctității Sale, Patriarbului Ecumenic, și a Bisericii Ortodoxe Grecești*, în „M.M.S.”, anul 1955, nr. 10-11, pp. 665-697.

²⁵ Idem, *Vizita unei delegații a Bisericii Luterane din Danemarca la Episcopia Romanului și la Sfintele Mănăstiri Neamț și Agapia*, în „M.M.S.”, anul 1956, nr. 11-12, pp. 771-777.

²⁶ Idem, *Vizita delegației Consiliului Ecumenic al Bisericii în Moldova*, în „M.M.S.”, anul 1962, nr. 9-12, pp. 680-687.

²⁷ Idem, *I.P.S. Nicodim Mitropolitul Leningradului, Episcopul Wischmann și prof. J. Hromadka oaspeți ai I.P.S. Justin...*, în „M.M.S.”, anul 1963, nr. 11-12, pp. 697-714.

²⁸ Idem, *P.S. Episcop Emilian Timiadis în vizită la Mitropolia Moldovei și Sucevei*, în „M.M.S.”, anul 1964, nr. 1-22, pp. 14-17.

²⁹ Idem, *Vizita Prea Fericitului Nicolae al VI-lea, Patriarh al Alexandriei, în Mitropolia Moldovei și Sucevei*, în „M.M.S.”, anul 1971, nr. 9-12, pp. 595-625.

³⁰ Idem, *Vizita Sanctității Sale Maxim, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Bulgare, în Arhiepiscopia Iașilor*, în „M.M.S.”, anul 1972, nr. 9-12, pp. 709-726.

³¹ Idem, *Vizita unei delegații a Bisericii Ortodoxe Siriene din India*, în „M.M.S.”, anul 1976, nr. 9-12, pp. 617-633.

Pentru activitatea desfășurată în cadrul Centrului Eparhial și nu numai a primit unele dintre cele mai înalte distincții bisericești: „Crucea patriarhală”, cu demnitatea de iconom-stavrofor și cu dreptul de a purta baston, culion și brâu roșu, precum și o serie de distincții primite de la unele delegații bisericești străine, dintre care amintim: „Crucea Sfântului Mormânt”, „Crucea Sfinților Apostoli Petru și Pavel”, „Crucea Patriarhiei Copte”³² etc.

5. Activitatea sacerdotală, timp de cinci decenii

În 1939, tânărul Scarlat Porcescu se căsătorește cu Alexandrina Popovici³³. Tot în 1939, pe 10 iunie, a primit și hirotonia întru diacon³⁴. Opt zile mai târziu, primește Taina Hirotoniei întru preot³⁵, în Catedrala Episcopală cu hramul „Sfânta Parascheva” din Roman, de la vrednicul de pomenire Lucian Triteanu, Episcop al Romanului între 1923 și 1947. Din 1939 și până în 1952, când este numit preot paroh³⁶ la Parohia Barnovschi din Iași, părintele Scarlat Porcescu a slujit la Catedrala Episcopală din Roman, iar apoi a fost spiritual la seminarele din Roman, Galați și Iași. La seminar s-a făcut apreciat, respectat și iubit de elevi și profesori, deopotrivă, în calitate de duhovnic, prin tactul și calitățile sale pedagogice. În 1958 se transferă la Parohia Toma Cozma³⁷ din municipiul Iași, unde îi va păstori pe credincioși până la pensionare, în 1977. Ca preot paroh, părintele Porcescu a fost asemenea Păstorului celui bun. Enoriașii, venind la Sfânta Spovedanie, găseau alinarea sufletelor sub epitrahilul unui duhovnic iscusit, care înțelegea parcă mai bine ca nimeni altul vremurile tulburi prin care treceau și păcatele oamenilor, pe care le asculta cu multă răbdare și căroră le găsea epitimia potrivită.

³² *Ibidem*, p. 219.

³³ *Certificatul de căsătorie* al lui Scarlat Porcescu.

³⁴ Arhiva Arhiepiscopiei Romanului, Fond Cancelarie, *Dosarul nr. 2/1939*, adresa nr. 4100, de pe 12 iunie 1939; *Diplomă de hirotonie întru diacon*, Scarlat Porcescu, 11 iunie 1939.

³⁵ Arhiva Arhiepiscopiei Romanului, Fond Cancelarie, *Dosarul nr. 2/1939*, adresa nr. 4205, de pe 19 iunie 1939, *Diplomă de hirotonie întru preot*, Scarlat Porcescu, 18 iunie 1939.

³⁶ Arhiva MMB, *Dosarul nr. 1/1952*, adresa nr. 13675, de pe 23 noiembrie 1952.

³⁷ *Idem*, *Dosarul nr. XXX/1958*, adresa nr. 5023, de pe 7 iunie 1958.

În plan familial, pe 27 noiembrie 1952, părintelui Scarlat i s-a născut unica fiică. Este momentul în care părintele încetează a mai face naveta la Suceava, câștigând astfel mai mult timp pentru viața de familie. Din relatările de mai târziu ale fiicei sale (doamna Prof. dr. Liliana Popa) aflăm că părintele Scarlat avea o viață foarte bine organizată. Cu toate acestea, îi era destul de greu să îmbine slujirea altarului cu administrația și cu viața de familie, la acestea adăugându-se și studiul minuțios al arhivei.

6. Activitatea publicistică

Părintele Scarlat Porcescu dovedește prin activitatea sa publicistică faptul că era un spirit enciclopedic, cu adevărate calități de cărturar și mare dragoste față de Biserică și neamul românesc. El s-a impus în cadrul intelectualității românești prin lucrările bisericești publicate, prin cercetarea cu acribie a documentelor istorice și interpretarea lor într-un spirit obiectiv, într-o vreme a cenzurării lucrărilor care nu erau conforme cu regimul, dar în special prin monografiile deosebit de valoroase pentru istoria Bisericii românești. Vom enumera, în continuare, câteva dintre lucrările sale mai importante:

a. ca unic autor, a publicat:

Episcopia Romanului în secolul XV. Întemeiere și organizare, 1941;
 Biserica Episcopală din Roman, 1970;
 Catedrala Mitropolitană din Iași, 1977;
 Episcopia Romanului, 1984;
 Mănăstirea Vorona, 1989;
 Sfânta Cuvioasă Parascheva – Ocrotitoarea Moldovei, 1990;
 Episcopia Hușilor – Pagini de istorie, 1990.

b. lucrări scrise în colaborare cu alți autori:

Mănăstirea Neamț, în colaborare cu diaconul Ioan Ivan, 1981;
 Mănăstirea Vărațic, coautori: diac. Ioan Ivan, arhim. Bartolomeu Valeriu Anania, Zoe Dumitrescu-Bușulenga și monahia Nazaria Niță, 1986.

c. autor de micromonografii: în 1974, la Iași, apare volumul de micromonografii Monumente istorice bisericești din Mitropolia Moldovei și Sucevei. În acest volum, părintele Scarlat Porcescu publică zece monografii ale următoarelor așezăminte: Mănăstirea

Putna, Biserica Voroneț, Mănăstirea Neamț, Mănăstirea Dragomirna, Mănăstirea Moldovița, Biserica Humor, Catedrala Episcopală din Roman, Mănăstirea Sucevița, Mănăstirea Agapia și Catedrala Mitropolitană din Iași.

d. autor de articole de istorie religioasă.

Pr. Scarlat Porcescu a scris în următoarele reviste: „Ateneul Român” (București); „Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie «A.D. Xenopol»” (Iași); „Biserica Ortodoxă Română” (București); „Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice” (București); „Cronica” (Iași); „Cronica Romanului” (Roman); „Cronica Romanului și a Hușilor” (Roman); „Convorbiri Literare”; „Iașul literar” (Iași); „Mitropolia Moldovei” (Iași); „Mitropolia Moldovei și Sucevei” (Iași); „Mitropolia Olteniei” (Craiova); „Revista arhivelor”; „Studii și cercetări istorice”; „Telegraful Român” ș.a. Numărul aparițiilor sale editoriale depășește patru sute.

7. Ultima parte a vieții

După pensionare, părintele Scarlat Porcescu și-a intensificat activitatea cărturărească, mergând adesea la Biblioteca Universitară „Mihai Eminescu” din Iași sau la Arhivele Statului, de unde culegea cu multă răbdare nectarul și dulceața filelor îngălbenite. Informațiile adunate erau selectate apoi cu multă acribie, ca doar cele mai pertinente să vadă lumina tiparului. Astfel, părintele Scarlat stătea adesea până târziu în noapte, aplecat la rugăciune și la studiu, fructificând fiecare moment, până la ultima sa suflare. Din această pasiune a sa a rezultat sistematizarea problematicilor pe care le trata cu rigurozitate și spirit științific.

Era un om al tuturor și se făcea adesea toate pentru toți, ca prin aceasta să dea un exemplu bun generației viitoare. Și-a trăit viața în modestie, bogăția sa fiind familia și cărțile.

Pe 3 decembrie 1991, cu o săptămână înainte de a împlini vârsta de 80 de ani, sleit de puteri, dar împăcat cu Dumnezeu și cu oamenii, părintele Scarlat Porcescu trece la cele veșnice³⁸. La slujba de înmormântare, săvârșită de Preafericitul Părinte Daniel,

---

³⁸ Pr. Constantin Barna, *Preotul Scarlat Porcescu*, în „Teologie și Viață”, seria nouă, anul I (LXVII), nr. 9-12, Iași, 1991, p. 218.

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pe vremea arhipăstoririi ca Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, și de vrednicul de pomenire Episcop Ioachim Mareș, împreună cu un sobor de preoți și diaconi, în Biserica „Buna Vestire” din Iași, pe lângă familia îndurerată și apropiatăii săi, au participat și mulți membri de seamă ai intelectualității ieșene³⁹.

Mormântul său modest, aflat la Cimitirul „Eternitatea” din Iași, adesea neobservat de trecători, vestește că acolo a fost îngropat un om ca și ei, simplu, modest, credincios, care și-a pus nădejdea, mai presus de orice pe lumea aceasta, în Dumnezeu.

Pe acest lucrător al viei lui Dumnezeu, nu doar slujirea proprie îl recomandă ca model de viață creștină, ci și calitățile pe care le-a primit de sus: răbdarea pe care a dovedit-o în formarea atâtor generații de viitori preoți în spiritul ortodox autentic, jertfelnicia de care a dat dovadă toată viața, devotamentul și consecvența față de slujirea altarului, precum și perseverența în păstrarea dreptei credințe; urmând întru totul porunca Mântuitorului, Care zice: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca, văzând ei faptele voastre cele bune, să preamărească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (Matei 5, 16).

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să primească sufletul său în Împărăția Sa cea Cerească, iar nouă să ne dăruiască putere a urma cu vrednicie pilda înaintașilor noștri.

---

³⁹ *Ibidem*, p. 220.

**Father Scarlat Porcescu,
for two decades in the world of eternity**

Deac. Cristian F. CÎRLESCU

The Life of Father Scarlat Porcescu can be easily likened to a ship on a stormy sea, which, although it is often struck by high waves, it never ceases to forward to the smooth haven. The Professionalism that he showed for the formation of so many future priests' generations in the authentic Orthodox spirit, devotion and consistency for the altar service, perseverance in keeping the true faith, the tact which showed in solving difficult administrative situations, the fervor in the activity of historical research and his moral character are descriptions suited for a major figure of Moldavian intellectuality and culture.